

Jeg har en mormor, som bor ved havet.
Der går hun og pirker blandt stenene og
lytter til vinden.

Hun rider på store bølger
og fanger store fisk.

Min mormor sidder tit på stranden og lader vinden blæse sig i ansigtet.
Derfor har hun kinder så bløde som babynumser.

Hun er gammel, jeg ved ikke hvor gammel hun er.

Men hun er i hvert fald lige så gammel som mig, for vi har altid kendt hinanden – min mormor og jeg.

Jeg længes altid efter mormor.
Jeg kører derhen, så tit jeg kan.
Så er det os. Mormor, mig og havet.

